

FVD

FORENINGEN AF VANDVÆRKER I DANMARK

Solrød Center 22 C · 2680 Solrød Strand · Tlf. 56 14 42 42 · Fax 56 14 67 76
Giro 545-6878 ♦ E-mail: fvd@fvd.dk ♦ Internet: www.fvd.dk

Miljø- og Planlægningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Solrød Strand, den 11. september 2006

Serviceeftersynet af vandsektoren

Miljøpolitikkerne i Folketinget er i fuld gang med at udmønte resultatet af serviceeftersynet i vandsektoren til ny lovgivning.

FVD er meget enig i regeringens målsætning om,

1. at vandsektoren skal være så effektiv som mulig,
2. at vandsektoren skal yde bedst mulig kvalitet og service,
3. at forbrugeren sikres vand til en rimelig pris,
4. at der skal skabes gennemsigtighed og sammenlignelighed,

Men vi er ikke enige i alle de foreslåede tiltag, forstået på den måde, at vi ikke mener, at alle omtalte tiltag er nødvendige for at nå denne målsætning.

Er det Konkurrencestyrelsen, der sætter dagsordenen?

FVD er af den opfattelse, at Konkurrencestyrelsens undersøgelse af vandsektoren, som ligger til grund for det efterfølgende serviceeftersyn, er yderst mangelfuldt, ja nærmest misvisende.

Konkurrencestyrelsen konkluderede, at vandsektoren rummer et meget stort effektiviseringspotentiale, ligesom man påpegede det uheldige i, at prisdifferencen for 1 m³ vand (på mellem 10 kr. og 70 kr.) var urimelig. Disse tal fremkommer, når man lægger udgifterne til drikkevand og spildevand sammen.

Vi finder det helt uacceptabelt, at man iværksætter en undersøgelse, hvor man blander drikkevandsområdet og spildevandsområdet sammen. Der er tale om 2 helt adskilte driftsopgaver, som intet har med hinanden at gøre. Hvis man udelukkende skal se på udgifterne til drikkevand, vil formentlig ingen vandforsyninger komme op over 10 kr. pr. m³.

Det er rigtigt, at man på spildevandsområdet opererer med meget store prisforskelle på afgiftssiden forskellig fra kommune til kommune, men det har intet med drikkevand at gøre.

Når man så efterfølgende konkluderer, at de 2 områder fortsat skal fungerer som 2 enheder med selvstændige budgetter og regnskaber, kan man slet ikke forstå, at man ikke har foretaget 2 separate undersøgelser af vandsektoren: Nemlig en på drikkevandsområdet og en på spildevandsområdet.

Det er jo nærmest som at manipulere med fakta og stikke blå i øjnene på politikerne.

FVD har flere gange spurgt til, hvordan man er kommet frem til den store besparelse på drikkevandsområdet, men har ikke fået noget konkret svar på dette. Vi har gang på gang udtalt, at dette område er meget vanskeligt at sammenligne.

Rygter vil vide, at konkurrencestyrelsen har brugt følgende model til sin undersøgelse:

Først har man fundet det kommunale vandværk, som havde de laveste omkostninger ved selve vandindvindingen – at dette vandværk kunne indvinde vand direkte fra undergrunden uden at have udgifter til videregående vandbehandling med minimale udgifter til el, er der ikke taget højde for. Da der ikke findes mange med denne mulighed, kan man selvfølgelig ikke anvende disse oplysninger på de øvrige vandforsyninger.

Herefter har man fundet det kommunale vandværk med de billigste driftsudgifter på ledningsnettet – også her uden skelen til, at der var tale om et fuldt renoveret ledningsnet, hvor levetiden var sat til 100 år med en minimal vedligeholdelsesudgift. Dette er jo heller ikke et parameter, man kan bruge i forhold til de øvrige vandforsyninger.

Ved herefter at lægge disse oplysninger sammen, har man fundet et mønstervandværk (som ikke eksisterer i virkeligheden) og sammenlignet med de eksisterende vandværker, hvorved man kommer frem det meget store effektiviseringspotentiale.

Effektiviseringspotentialets størrelse?

Selv om vi sætter spørgsmålstejn ved effektiviseringspotentialets størrelse er vi dog enige i, at der skal ske en effektivisering af vandsektoren, men om dette kan omsættes i en større økonomisk gevinst må komme an på en prøve.

For den private vandsektor vil de fremlagte ønsker om en mere effektiv vandsektor indebære, at der nødvendigvis skal tilføres professionelt personale, medførende en årlig merudgift på 40 mil. kr.

Benchmarking

Der lægges op til, at benchmarking skal være lovpligtigt for alle vandværker, som udpumper mere end 200.000 m³ vand årligt.

Dette skal gøre det muligt at måle og sammenligne disse vandforsyninger på alle mulige områder, blandt andet på prisen. Samtidig skal dette danne grundlag for etablering af et prisloft.

Vi ser positivt på indførelse af benchmarking som værktøj for de respektive vandforsyningers ledelse – d.v.s. et ledelsesværktøj, som gør disse i stand til at drive en så effektiv vandforsyning som mulig.

Men at tro at en prisreguleringsmyndighed kan bruge disse værktøjer for at drage sammenligninger mellem vandforsyningerne er utopi, når de enkelte vandforsyningers driftsgrundlag er så forskelligt, som det nu engang er.

Vandforsyningen i Danmark har altid skullet arbejde under samme regelsæt, uanset om der var tale om et vandværk med over 100.000 forbrugere eller et lille vandværk med 10 forbrugere. Det ønsker FVD opretholdt. Lovgivningen skal i høj grad sikre den enkelte forbruger samme kvalitet til den bedste pris.

Hvis man indfører krav om benchmarking for vandforsyninger, som udpumper mere end 200.000 m³ vand årligt, vil det betyde en opsplitning af vandforsyningerne i 2 grupper, hvor den største gruppe vil omfatte ca. 80 % af det samlede vandforbrug, hvilket ikke er det samme som 80 % af befolkningen.

Dette vil i givet fald komme til at berøre ca. 150 af FVD's medlemmer. Der er tale om vandforsyninger, som har fra omkring 600 forbrugere.

Der er således tale om 1963 medlemsvandværker med i alt 1.400.000 forbrugere, som ikke bliver omfattet af kravet om benchmarking.

FVD er af den opfattelse, at alle vandforsyninger skal indføre benchmarking, som er tilpasset den enkelte vandforsynings størrelse. Dette vil sikre alle forbrugere i Danmark den bedste vandkvalitet til den rigtige pris, uanset hvilken vandforsyning de er tilknyttet.

Indførelse af miljø- og energiledelse

Indførelse af miljø- og energiledelse et tiltag, som FVD hilser velkomment. I øjeblikket er vi i gang med et projekt som hedder simpel miljø- og arbejdsledelse i mindre vandforsyninger, som gerne skulle blive færdigt i løbet af få måneder, og som vi regner med skal indgå i de kommende drøftelser med MST

Årsregnskab og åbningsbalance

Vi ser frem til, at alle vandværker bliver sammenlignelige via ens principper for årsregnskab og åbningsbalance.

Det kan oplyses, at de private vandværker altid har været omfattet af årsregnskabslovens bestemmelser og har derfor altid skullet udarbejde årsregnskab.

Hvad skal vi egentlig med prisloft og en central prisreguleringsmyndighed/vandtilsyn

Indførelse af benchmarking og andre ledelsesmæssige værktøjer, samt adskillelse af de kommunale vandforsyninger i selvstændige selskaber vil betyde, at der er skabt grundlag for en sund drift, hvor kvalitet og effektivitet vil være naturligt.

For de private vandforsyningers vedkommende er disse som bekendt forbrugerejede – d.v.s. at alle grundejere, som får vand, også er ejere af vandværket – ingen forbruger er interesseret i at betale mere end nødvendigt for vandet – derfor kan vi også påvise rimelige vandpriser på i gennemsnit 3,5 kr. m³.

Hvor meget koster drikkevand for en gennemsnitsfamilie?

Det årlige vandforbrug for en gennemsnitsfamilie ligger i dag på under 125m³.

Hvis vi regner med et fast årligt bidrag på 400 kr. og en m³ pris på mellem 1 – 10 kr., vil prisen kunne variere mellem 525 kr. og 1650 kr. om året – eller en forskel på maks. 1150 kr. om året eller små 100 kr. om måneden.

Men da gennemsnitsudgiften ligger på 800 kr. om året, vil prisdifferencen i de fleste tilfælde ikke være større end 25 – 50 kr. om måneden.

Er det denne prisforskel som gør, at vi skal etablere en central prisreguleringsmyndighed? – en central myndighed, som skal gennemgå 300 vandværkers budgetter og regnskaber – til hvilken nytte. Endnu et fordyrende og forsinkende led ønskes etableret.

Det kan yderligere tilføjes, at de private vandværker, som i givet fald bliver omfattet af en sådan ordning, faktisk har vandpriser under 3-4 kr. m³.

Vi har allerede et vandtilsyn!

Vi vil gerne have lov til at minde om, at vi for de private vandværkers vedkommende allerede i dag har både et tilsyn samt en prisreguleringsmyndighed i den stedlige kommune.

Det er jo sådan, at alle private vandværker hvert år skal have godkendt deres takstblad af kommunalbestyrelsen. D.v.s. at kommunalbestyrelsen skal godkende alle prisændringer.

Dette sker med baggrund i vandværkets regnskab og budgetoplæg.

Vi har allerede i dag en tæt dialog med de fleste kommuner om prisfastsættelsen.

Vi har ikke altid været glade for, at dette tilsyn er placeret i kommunerne, fordi man ofte har placeret dette i den offentlige vandforsyning

Men med en klar adskillelse mellem den kommunale forsyning og kommunen i øvrigt finder vi, at dette tilsyn skal bevares i kommunen, hvor man vil have et tæt kendskab til vandforsyningen.

Et driftsmæssigt tilsyn bør ikke og kan ikke adskilles fra det økonomiske tilsyn - derfor kan der ikke med succes oprettes en central reguleringsmyndighed.

Vi er også af den overbevisning, at adskillelse af myndighed og drift for de kommunale vandforsyningers vedkommende vil betyde, at disse samtidig med indførelse af benchmarking vil ændre sig til overordentlige effektive og prisbevidste virksomheder.

Indførelse af et prisloft og oprettelse af en reguleringsmyndighed (vandtilsyn) er derfor fuldstændig unødvendigt. Glem det – tag det evt. med, når en kommende lovændring senere skal vurderes.

Med venlig hilsen

Solveg Nilsson
formand

Kristen Simonsen
næstformand